सर्गः ९ तन्नादितश्च तमनुद्धृतशल्यमेव पित्रोः सकाश मवसन्नदृशोर्निनाय। ताभ्यां तथागतमुपेत्य तमे कपुत्रमज्ञानतः स्वचरितं नृपतिः शशंस ॥ ७८॥ तौ दम्पती वङ्क्विलप्य शिशोः प्रहर्त्ता शल्यं निखा तमुदहारयतामुरस्तः। सोभूत्परासुरथ भूमिपतिं शशाप हस्तार्पितैर्नयनवारिभिरेव वृद्धः ॥७९॥

तदिति। च पुनस्तेन मुनिपुत्रेण नोदितः प्रेरितो नृपति र्दशरथो न उद्धृतं निष्कासितं शल्यं यस्य तमेव तमवसन्ने नष्ट दृशौ नेत्रे ययोस्तयोः पित्रोर्मातापित्रोः सकाशं निनाय प्रापि तवान् ताभ्यां मातापितृभ्यां तथागतं शल्यसहितंतमेकं पुत्र मुपेत्य समीपे नीत्वाऽज्ञानतो गजबुद्ध्या स्वस्य चरितं तद धरूपं शशंस कथयामास ॥ ७८॥ ताविति। तौ दम्पती जाया पती वङ्क्अधिकं विलप्य परिदेवनं कृत्वा शिशोः पुत्रस्य उरस्तो हृदयात् निखातं मज्जितं शरं बाणं प्रहर्त्ता प्रहार कर्त्ता राज्ञा उदहारयतां निष्कासितवन्तौ स पुत्रः परासु र्गतप्राणो भूत् अथानन्तरं वृद्धः पिता हस्तेऽर्पितैर्नयनयो र्नेत्रयोर्वारिभिर्जलैरेव भूमिपतिं राजानं शशाप शपति स्म ॥७९॥